

Sygn. akt IV.U 33/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Gurgacz

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Wulw-Kondej

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2017 r. w Krośnie

sprawy z wniosku **S. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.**

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania **S. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

z dnia 10 grudnia 2015 roku nr sprawy: (...)

I. **z m i e n i a** zaskarżoną decyzję Oddziału ZUS w J. z dnia 10 grudnia 2015 roku nr sprawy: (...) i **p r z y z n a j e** wnioskodawczyni S. S. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego w wysokości 100% podstawy wymiaru za okres od dnia 25 sierpnia 2015 r. do dnia 4 stycznia 2016 r.;

II. oddała odwołanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. na rzecz wnioskodawczyni S. S. kwotę 360 zł (słownie: trzysta sześćdziesiąt złotych) – tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Gurgacz

Sygn. akt. IV. U. 33/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 sierpnia 2017 roku

Decyzją z dnia 10 grudnia 2015 roku znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. przyznał wnioskodawczyni S. S. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 25 sierpnia 2015 roku do dnia 23 października 2015 roku w wysokości 100 % podstawy, a to w wyniku ustalenia przez Komisję lekarską ZUS nr (...) – w orzeczeniu z dnia 30 listopada 2015 roku, że wnioskodawczyni rokuje odzyskanie zdolności do pracy po okresie 2 miesięcy.

Powyższą decyzję wnioskodawczyni zaskarżyła, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego do przewidywanego dnia porodu, tj. 21.01.2016 r. podając w uzasadnieniu, że fakt pozostawania w zagrożonej ciąży zmusił ją do oszczędnego trybu życia, a powrót do pracy mógłby spowodować przedwczesny poród.

W odpowiedzi na odwołanie O/ZUS w J. wniósł o oddalenie odwołania, podając równocześnie iż orzeczeniem z dnia 30 listopada 2015 roku Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że stan zdrowia wnioskodawczynie uzasadnia przyznanie jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres 2 miesięcy.

W wyniku przeprowadzonego postępowania Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dokonał następujących ustaleń:

Wnioskodawczynie S. S. w okresie od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia 1 września 2015 roku przebywała w szpitalu z rozpoznaniem poronienia zagrażającego ciąży. Lekarz prowadzący zalecił wnioskodawczynie prowadzenie oszczędnego trybu życia.

W postępowaniu orzeczniczym w O/ZUS w J. lekarz orzecznik w dniu 4 listopada 2015 roku uznał, że wnioskodawczynie należy przyznać 1 miesięczne świadczenie rehabilitacyjne w związku z zagrożeniem ciąży.

dowód : orzeczenie z dnia 4.11.2015 roku

/akta zasiłkowe ZUS/,

W wyniku złożonego sprzeciwu z dnia 18 listopada 2015 roku, Komisja Lekarska ZUS w R. rozpoznała w dniu 30 listopada 2015 roku ponownie sprawę wnioskodawczynie i uznała, iż S. S. należy przyznać 2 miesięczne świadczenie rehabilitacyjne licząc od daty wyczerpania zasiłku chorobowego.

dowód : orzeczenie komisji w R. z dnia

30.11.2015 roku, / akta ZUS/,

Na podstawie wymienionej dokumentacji medycznej i postępowania orzeczniczego zaskarżoną decyzją z dnia 10 grudnia 2015 roku Oddział ZUS w J. przyznał wnioskodawczynie prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 25 sierpnia 2015 roku do dnia 23 października 2015 roku w wysokości 100 % podstawy wymiaru.

Z przedmiotową decyzją nie pogodziła się wnioskodawczynie zarzucając w odwołaniu, iż jej stan zdrowia spowodowany zagrożoną ciążą nakazywał prowadzenie oszczędnego trybu życia, w związku z czym nie miała ona możliwości powrotu do pracy do momentu rozwiązania ciąży.

Powołany przez Sąd biegły lekarz specjalista ginekolog w opinii wydanej w dniu 24 maja 2016 roku oraz opinii uzupełniającej z dnia 21 października 2016 roku skonstatował, iż wnioskodawczynie przysługuje prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres 2 miesięcy. Biegły stwierdził, że w przypadku zagrożenia ciąży lekarz prowadzący odnotowałby ten fakt w dokumentacji medycznej. W analizowanej dokumentacji istniał jedynie jeden zapis dotyczący szyjki macicy, co więcej w przedmiotowej sprawie nie doszło do skierowania wnioskodawczynie na oddział patologii ciąży. Termin porodu i waga dziecka uzasadniały z kolei, iż poród odbył się w sposób prawidłowy we właściwym okresie.

Drugi z powołanych przez Sąd biegłych lekarzy ginekologów w opinii z dnia 2 czerwca 2017 roku stwierdził, iż istnieją podstawy do przedłużenia zasiłku rehabilitacyjnego przysługującego wnioskodawczynie od dnia 24 października 2015 roku do czasu porodu tj. do dnia 5 stycznia 2016 roku. Biegły podkreślił, iż od początku ciąży istniało zagrożenie poronienia w związku z czym wdrożono leczenie farmakologiczne kontynuowane praktycznie do dnia porodu. Przyznany zasiłek rehabilitacyjny nie był gwarancją uzyskania zdolności do pracy w III trymestrze ciąży, kiedy to miało miejsce nasilenie się bólów brzucha, intensywnych skurczy oraz złego samopoczucia wnioskodawczynie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt ZUS, opinii biegłego z zakresu ginekologii z dnia 2 czerwca 2017 roku oraz przesłuchania wnioskodawczynie S. S..

Tym wszystkim dowodom Sąd dał wiarę, albowiem nie zachodzą między nimi sprzeczności, są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają.

Sąd zważył co następuje :

Zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa /Dz. U. Nr 60 poz. 636 ze zm./ - świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy.

Świadczenie rehabilitacyjne zgodnie z art. 18 ust. 2 wymienionej ustawy przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

W przedmiotowej sprawie Sąd dał w pełni wiarę opinii biegłego lekarza sądowego z dnia 2 czerwca 2017 roku albowiem w sposób wyczerpujący i logiczny opisuje ona stan zdrowia wnioskodawczynie S. S..

Opinia została sporządzona w oparciu o wszelki dostępny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, na podstawie dokumentacji lekarskiej z przebiegu ciąży, a także na podstawie bezpośredniej rozmowy z wnioskodawczynią.

Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek okoliczności, które uzasadniałyby kwestionowanie przez Sąd wiarygodności oraz rzeczowości i kompletności przedmiotowej opinii biegłego sądowego.

Sąd negatywnie ocenił opinie biegłego sądowego z dnia 24 maja 2016 roku oraz z dnia 21 października 2016 roku. Powyższe opinie pozostają bowiem w sprzeczności z logiczną i korespondującą z zebrany materiał dowodowym opinią z dnia 2 czerwca 2017 roku, jak i przesłuchaniem wnioskodawczynie.

Co istotne, również żadna ze stron nie wniosła zarzutów wyłącznie do opinii biegłego z dnia 2 czerwca 2017 r. Biorąc pod uwagę fakt, iż tylko wnioskodawczynie kwestionowała decyzję organu rentowego poprzez jej zaskarżenie, należało oprzeć się właśnie na ostatniej opinii biegłego z dnia 2 czerwca 2017 r.

Wobec ustalenia w oparciu o opinię biegłego, że wnioskodawczynie S. S. ma prawo do dalszego świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 4 stycznia 2016 r. - Sąd na podstawie art. 477¹⁴ 1 i § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku, oddalając odwołanie w niewielkim zakresie.

Sędzia